

EL 'Pito'

written by Ferran Planell | 6 de desembre de 2019

"Pitar o no pitar", *that is the question*. Personalment he de reconèixer que sempre he tingut un punt d'addicció a tocar allò que s'anomena el "pito" i que, a fi d'evitar possibles mals entesos, aclariré que m'estic referint al que en puritat duu el nom de botzina. Cada cop que llegeixo o escolto aquesta paraula, em venen les imatges d'aquelles clàssiques de metall en forma de trompeta acabades en una pera de goma. Quin plaer devia ser conduir amb la mà fora de la finestreta i anar tocant tota l'estona la pera. I quina modernitat! Penseu que abans de la seva existència, cap a finals del segle XIX, al Regne Unit es va aprovar una llei segons la qual qualsevol automòbil havia d'anar precedit d'una persona que duia una bandera vermella i una campana, per avisar tothom de la circulació del vehicle.

La conjugació del verb botzinar, però, ha caigut en desús. Almenys pel que fa a les nostres contrades, el personal ja no botzina com ho feia abans. En aquest aspecte podríem dir que ens han civilitzat.

Això de la civilització, per als mediterranis molts cops significa contenció. El nostre caràcter, amb les emocions més a flor de pell, fa que haguem de contenir els rampells que se'n deriven. O, és que ara em negareu que, quan el conductor que circula pel vostre costat us talla sense mirar, heu de prémer fort el volant per tal de no arrencar-vos a interpretar eixelebradament el concert per a botzina i orquestra en mi bemoll major de Haydn –entenguem bemoll com a signe segons el qual la nota o les notes afectades han de sonar un semitò més baix que en l'estat natural, no fos cas que, entre "pitos" i peres, algú s'endugués una interpretació esbiaixada.

Aquest text me l'inspira l'insomni experimentat durant la meua recent curta estada a Nàpols. El caos circulatori que hi regna

fa del tot necessari anar tocant el "pito" a tota hora. No he acabat d'esbrinar si ho fan amb la intenció d'avisar o amb l'exigència de què t'apartis. O potser senzillament com diu l'amic Vallbona en la seva "Balada napolitana", perquè la història plena de dominacions foranes els ha forjat per sempre a la seva manera de ser el més rotund menyspreu pel poder, les normes i les lleis imposades per altri.

Ara tinc un dilema, deixo dormir els veïns o segueixo tocant la pera?